

Следователно, докато не се роди, човѣкъ не може да говори нито за любовта, нито за мъдростта. Дойде ли до истината, човѣкъ трѣбва да гледа на нея като на свой братъ. Истината, братътъ на човѣчеството, иде да го освободи отъ заблужденията му. Безъ истината човѣкъ остава въ ограничителнитѣ условия на живота. Тъй щото, ако човѣкъ въ любовта не намѣри своята майка, въ мъдростта — своя баща, въ истината — своя братъ и въ доброто — своята сестра, той не е разбралъ смисъла на живота. Като не разбира смисъла на живота, човѣкъ казва, че щомъ се е родилъ на земята, нищо друго не му остава, освенъ да умре. Това е неразбиране на живота, на принципитѣ, които действуватъ въ него. Който е роденъ въ доброто, той никога не умира. Щомъ излѣзе отъ закона на доброто, той непременно ще умре. Да изгуби човѣкъ доброто въ себе си, това значи, да се изложи на закона на смъртта, т. е. на закона на промѣнитѣ.

Като влиза въ живота, човѣкъ се натѣква на числата и започва да брои: едно, две, три и т. н. Какво представя единицата? Проста величина ли е единицата, или сложна? Отъ колко части е съставена тя? Това точно не може да се опредѣли. Запримѣръ, прѣстътъ, като единица, е съставенъ отъ три части, отъ три фаланги. Ако говорите за ржката като единица, тя е съставена отъ нѣколко части: петъ прѣста по три единици, правятъ 15 части. Числото 15 е число на промѣни, на разклащане,